

Publicerad 2013-08-09 15:25 av den nakna poeten

lyckan flyger upp och sorgen störtar ner

kärleken är så underbart varmt och mättande
för den själ som har blivit fylld av den alla

ensamma kalla känslor som var gråa livlösa
fylld av sorg och saknad ordet en gör ont

men så träffar man något där allt bara stämmer
pang bom ! där står hon mitt framför mej och ler

och jag tänker och när jag ser och känner att allt
inom mej blir varmt och mina känslor blir levande

svåra att hantera och dölja och jag känner glädjen
inom mej komma starkt för jag känner mej redan

lättare fysiskt och mentalt allt blir ljusare runt om
mej och alla färger upplever jag nu starkare allt

runt om mej är mycket vackrare med färg och min
nya inställning som är mycket positivare i min nya

värld full av värme lede jag ej såg innan och alla
färger är helt femorala vaooo !!!! det är så vackert

tänk att jag inte såg det här förut det är otroligt det
med och min nyfunna kärlek förstår mej jag kan tala

om all med henne preses allt hon visar intresse för mej
och hon bryr sej verkligen om bara mej där andra skulle

ta avstånd när jag har berättat om mitt liv men hon finns
där till 110 % hon backar upp mej över allt hon håller om

mej och får mej att känna mej älskad och som min bästa
vän hon har blåst liv i mitt hjärta och faktisk börja få det

att slå varmt igen och sprida värme i hela min kropp men
med tiden gör hon saker som är ur duma som jag inte kan

förstå eller finna någon logik i och innan har hon sagt att jag
är smart att jag kan genom skåda och se saker som hon inte

ser men när jag frågar henne då är jag elak och helt ute och
cyklar och hon har rätt till 110% för det var på hennes cykel

jag hoppa upp och det har gått vingligt med duma saker hon
har för sej och undan bevarat och bett en av minna bästa

vänner att täcka upp för en oväsentlig situation så vad säger
man tack för kaffet och skjutsen men här hoppar jag av du

kan ju för fan inte cykla utan stödhjul och jag vill leva mitt liv
inte krascha med cykel styrd av dej och jag faller åter till mitt

mörka hål med sovande öma känslor medans färgen rinner ur
mej och värmen försvinner sakta med en mindre puls av mitt

hjärta som snart står stilla åter krossat illa av det hopp som
tändes och få tårar finns i mej så det blir svårt att plocka i hop

hjärta igen efter som det är med tårar jag limmar i hop det men
det är ingen brådska för det är kallt och mörkt så det är ingen

som ser eller hör mej i alla fall jag får åter gråta mej stark

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren den nakna poeten med Poeter.se id #44999 innehar upphovsrätten